

Könyvekről képekben

ÍZELÍTŐ A FRANKFURTI KÖNYVVÁSÁRRÓL

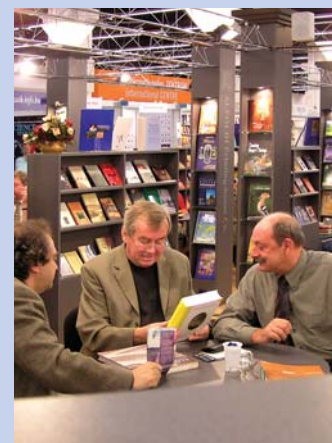
Maczó Péter

A könyvek – még mindig inkább – olvasásra valók, ám a frankfurti könyvvásáron bőven van mit nézegetni. Olyan sok jó képet csináltam, hogy olvasóink kérésére most ezekből válogattam három tucatot...

Gombhoz a kabát, ezt szokták mondani, ám ezúttal a fotók mennyisége bőven meghaladja a szöveget. És a beszámolóhoz először a képeket válogattam össze. Arab világ, életképek és plakátok, könyvek szerint csoportosítva. Az egész azonban nem jöhetett volna létre a Ludwig Alapítvány ösztöndíja nélkül, amelynek a Tipó a gyakorlatban, gyakorlat a tipográfiában címmel egy átfogóbb beszámolót is kell

A kezdő oldal inkább építészeti kóstoló. De itt van egy kis hazai is: néhány ismerős a könyv világból. Jó volt tudni, hogy ismét nekünk áll a zászló, mert Esterházy Péter a legrangosabb német könyvkiadói díjat vehette át! Azon túl pedig néhány pillanatfelvétel útközben.

készítenem. Na és a könyv-vásár aztán tipográfia a javából! Mégis egy mulasztással kezdeném: az arab világ most kimarad. Pedig nagyon szép, és nekünk – európai szemmel – gyakran egzotikus is. De ebbe a hat oldalba inkább a hazai ízek kerültek. Frankfurt ismét profi volt, és persze lebirkózhatatlan. Az itt felvonuló kiadók sora és a könyvek sűrű tömege egy halandó számára megoldhatatlan, de gyönyörűséges feladvány. Valamennyi napon kint voltam, és korábban

A felső sorban (amire szintén készültem) az ITC amerikai kiállításának vándoranyagából látható pár kép. A nézők éppen két Uwe Loesch plakátot néznek (legyek és betűk, miként lent, a sípkás, rövidnadrágos holland-orosz művész mögött a kalligráfia a falon) akitől jobbra az orosz stand látható tele izgalmas régi nyomtatványok reprintjével: sajnos nem árusítottak. Bal oldalon író-olvasó találkozó, ahol a két örült kinézetű alak a moderátor, és középen a szerző... Meg egy vadi új könyv hirdetése: 5 euró azaz 1250 forint (?) náluk.

szerzett praxisom alapján már az elején szelektáltam: előbb tehát a díszvendég, az arab világ látnivalóit vettem sorra. Volt itt múzeumi tárgy és népszerű tudományos makett, ókori kultúra halmokban és díszes, aranyozott kötésű drága könyvsorozatok, virtuóz kalligráfiák és a vásár nagyobb, belső udvarán sátrakban modern festészet, népi intarzia és ötvösművesség, meg például élő arab jazzkoncert, ahol csak egy számot akartam meghallgatni, de félórát benn ragadtam, annyira tetszett... Szóval ezt majd hiánypótlásként.

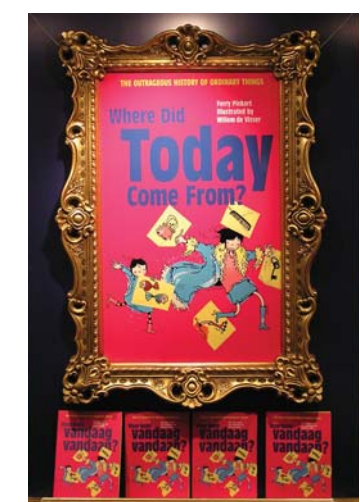
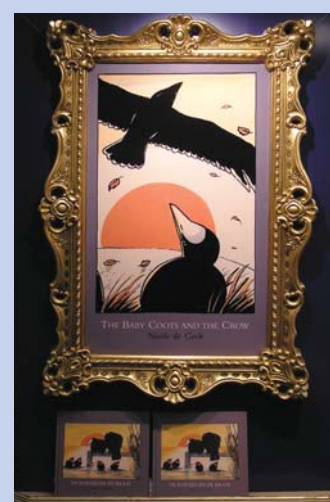
A második utam és a kíváncsi-
ság a magyar standok felé
vitt el. Jelentem, találkoztam
ismerősökkel is ott a szokásos,
új EU-közösségi országok alkotta
szerény karéjban. Voltak más
finnugorok is: szép prospek-
tusokkal (akárcsak a csehek és
a szlovének), de ez újabb nyolc
oldal lenne, mert az a sok ha-
zahordott katalógus egy egész
öszecsukható klapp-dobozt
megtölt. Az ötös „halle” azért
kissé visszafogottnak tetszett.

A svájci standnál ilyen koktéllal
térítette el a látogatókat egy mixer.
Lentebb Brody Industria/Insignia
plakátja egy grafikai anyagból és
alább a Spiegel TV interaktív kap-
csolatban az olvasókért.
De azért van klasszikus könyvmű-
vészet is: helyben készülő magas-
nyomású és litográfiai művekkel...
Aztán minden, ami a könyv peri-
fériáján behozható, ízléses és
kevésbé az: az arany keret teszi,
nem az arany keret, az egy mellékes
valami (Örkény után), mert azért
a lényeg a könyv maradt!

Szemben a németek vérbő
és olykor igazán fesztiválhan-
gulatú kiállítási standjaival.
A nyolcas, a kilences és a tízes
pavilonokban az angolszász
irodalom volt többségben.
Szintén a szokásjog szerint: így
minden törzsvendég rögtvest
tudta, mire számíthat.
Én is. A legtöbb időmet tehát
a négyes első emeletén töltöt-
tem el: több, mint egy egész
napot! Itt vannak ugyanis a
művészkönyvek, könyvművé-
szek, nemzetközi szép könyv

kiállítás (ahova a magyar
könyvek közül egy sem jutott
el!) és Kiss Ilona, meg a ked-
vencek, a Lars Müller Verlag,
a Niggli (svájciak) a Hermann
Schmidt Verlag Mainzból –
akiknek talán egy külön cikket
is szentelhetek majd?
Vettem, cseréltem és elkértem
könyveket, összesen tizen-
hatot, ami a hazai árakon szá-
molva már eleve megérte.
Mit kellene ebben a pár sorban
még leírni? Hány kiadó és
hány látogató volt (270.413),
hány pár bratwurst fogyott,
aki az adatokra kíváncsi, nézze
meg a frankfurter honlapon!